

Brahminernes Indtog.

Minuetto.

Boccherini.

N° 1.

mf

KOR. 1. Se, her kommer vi, vi vil se Mænd, Brahminernes, vi der i det
2. skrig og Sorgklokkers Klement koldt løb det os af

1. glæde København gier, „Hvinderne.“ Hver en Fyr, der sjokker ned til
2. Byggvænet, men dog vi Skænten holdt gaaende til no'ne klage-

1. os vi blokkerrædsomt a' paa Guillotinerne. 2. Under Jammer.
2. de til Cro'ne, saa forlod vi, „Nummer femten stolt“ 3. Nu ska' De s'gu

no - re dem her hos Brah - mi - ner - ne, den skal bli - ve

sto - re stem her blandt Ru - i - ner - ne; men vor

skun - le Fær - den skju - leu maa for Ver - den, der er da'n - te

no - gen lug Gar - di - ner - ne? *f*

„Man hvisker!“

Allegro moderato.

Millöcker.

HYLESTED.

N° 2.

1. Man

Musical score for the first system, featuring a treble and bass clef with a forte dynamic marking.

1. plej - ed her i Lan - det at ta - le frit, blandt an - det, men
 2. Em - bede - per - so - na - le er al - le Mand løy - a - le, de
 3. kal - de vor Fi - nants - lov en Fu - del er mod Land - Lov; naar
 4. blandt de li - be - ra - le en Kæm - mand holdt en Ta - le om:

1. saa kom der Mi - ni - stre, som sky - de Ryg og gni - stre saa
 2. rø - rer ej For - træ - ter, for gør de det, saa se' der! Mod
 3. man mod den be - gaar sig af Berg - man Ne - ser faar sig. Og
 4. no'et, man ik - se søv - ner. og stæks - man Fy - ren stæv - ner. Saa

mf

1. snart en kraf-tig Lun-ge - ej hol-der Tand for Tun-ge. Saa
 2. Ti-dens Aand de dundrer, vort Landsting de be - undrer, og
 3. Thomsen paa sin Mund fik, men Ha - ge Nø - sen und-gik, for
 4. rødsomt man ham skræmmed, at nu han gaar i Hjem.met bladt

1. læn-ge de saa bidsk' er, vi hvi-sker! vi hvi-sker!
 2. lukker dybt og smil - sker, men de hvi-sker! Gud, hvor de hvi-sker!
 3. mens han E-strup pi-sker, han hvi-sker, han hvi-sker!
 4. Sukker og blandt Svelsker og hvi-sker, og hvi-sker!

led. *

1. 2. 3. | 4.

3. Vort
 3. At
 4. I -

Slagtermadammens Jeremiade.

Gammel Soldatervise.

Andantino.

MADAM LUNGE.

No. 3.

1. Paa

1. Gam - mel - torv vi ha' - de det golt kom Da'en var
 2. kun - de ik - ke for' et, at saa - dan vi fik
 3. Kød ham ej be - ha - gel, den gam - le Bor - ger -
 4. kan De gæl - te Gran - den, hvor - for vi blev for -
 5. sid - der jeg i „Ma - ven," og min er golt ved

1. lang, da den stod paa Steg, da den stod paa Steg. Vi var saa
 2. Fur med den ra - re Steg, med den ra - re Steg. Vi kom fra
 3. svend, „ta' det væk, det Steg! Ta' det væk, det Steg. Han hort os
 4. trængt, vi der solg - te Steg, vi der solg - te Steg? Man hav - de
 5. Magt; det er alt det Steg, det er alt det Steg! Men jeg er

1. gla - de, men da vi Or - dre fik, her - ut vi
 2. Tor' - et skønt ej vi gjor - de Sjøv, i - mens Borg -
 3. ja - gød, og hver Ma - stam - me lod; flyt je - res
 4. fun - den i Kølle - ren Dy - na - mt, og fryg - ted'
 5. gaa - ven, det mo - rer ik - ke mig, at se at

1. tri - ste gik al Kø - dets Gang! Vi var saa
 2. me - ster sov sin Mid - dags - lur! Vi kom fra
 3. Lun - me - ked i „Ma - ven“ hen! Han bort os
 4. al det Skidt sku' Kø - det „sprængt“! Man hav - de
 5. „Nik - ke - løj“ han staa paa Vagt. Men jeg er

1. 2. 3. 4. Vers.				5. Vers.
1. Gang!				2. Vi
2. lur!				3. Vort
3. hen!				4. Men
4. „sprængt“				5. Nu
5. Vagt.				

Brøndanstaltens Pris.

„Wo Holz gehauen wird.“ u.s.w.

Andantino.

BRØNDSTED.

N° 4.

ff 1. Hver

1. Mor-gen tid- lig Klokken fem, saa man op af Køj - en; i
2. Kræfter hor i Brønden her, som vir-ker stærkt i løn - dom; dens
3. Havens gamle grøn-ne Træ'r, hvor de dog Skoven lig - net det
4. pas dog paalman ogsaa faa for me-get af en Ting kan, og

1. Først-ningen saa er den slem, men snart sig løn-ner Mej - en. Er
2. Vand er me-get me-re værd, end „Livaens Vand“ fra Brøn - dum! Er
3. il - lu - de - rer svært, at her man „Vand faar paa Ma - ski - ne!“ - Har
4. det just ej til - raa - des mere, at drik - ke Ha - vens - Springvand! Hold

1. man for vand_skabt blø'n af Fedt, for vand_for, el_ler an_det, - gaa
 2. selv det kom_men - ak'_ke_vidt mod de_res lil_le Ma_ve, det
 3. gam_le Carls_bergs Høj_re = ØI spo_lo_retdin For_døj_el_se, drik
 4. dem til Brøn_den, dér er rart, men bliv blot fra Bas_sin' - et: dér

1. ha_re Brønd! lidt ef_ter lidt, saa bli'er man vandtil Van_det! Gaa
 2. Vandgør at_ter Ap-pe_tit, det Vand fra Kongens Ha_ve; det
 3. gam_le Carls_had og føl_en splin_ter_ny For_nøj_el_sel Drik
 4. er det e_o Ip_senklart, éns Liv bli'r ej for_læn_get! Dér

1. ha_re Brønd! lidt ef_ter lidt, saa bli'er man vandtil Van_det!
 2. Vandgør at_ter Ap-pe_tit, det Vand fra Kongens Ha_vel
 3. gam_le Carls_had og føl_en splin_ter_ny For_nøj_el_sel
 4. er det e_o Ip_senklart, éns Liv bli'r ej for_læn_get!

ff

3. Der
 3. Se
 4. Men

København rundt.

„You little darling.“

Allegretto.

HVLESTED:

No 5.

1. Fra
2. Vi
3. Saa

Fine.

1. Tun' den i Te - a - te - ret med Pa - no - Ra - ma - skri' ved
2. var jo nok lidt sløj - e, men tog at - ter dri - sliq fat, kom
3. ud i - gen paa Ve - ster - bro, til Bal ma - bil' - er - ne, flot

1. Si - den af til Kra - te - ret foer rent af Lu - va vi. Fra
2. ned for - bi Ernst Boj - e - sen, fik Øi i „Dag og Nat.“ Længs
3. saa der 'nd i „Fl - ga - ro“ med Schweitz'ers Pil - ler - ne. Vi

1. Cir - kus led vi af - le Mund, men Han - sen ej gør li - ge - dan? - i
2. Re - ster - ne af Kristjansborg vi fløj til Kon - gens ny - e Torv, vi
3. blev midt ud og var le - ver't, tænkt blot for - di vi to'ou for - kert, - ved

poco rit.

1. T - vo - ti vi rend - te gal op - ad en stor Spi - rall!
 2. Ind til Sjat og E - lan gik, en „Pisk“ i Te - vand fik!
 3. Ha - nen stil - led vi vort Ur og ma - se - de en Mur!

a tempo

1. Bask vi stor - med al - le Ha - ven rundt; i Ja - kobs' ny - e
 2. Saa med vo - re fyld - te Læd - di - ker vi ved „de for -
 3. Saa til Sen - der - mær - ken væl - ted vi gen - nem Ør - steds -

1. Ital - le fik vi ondt. Fra Pa - nop - ti - kon ind
 2. gyld - te Ræd - di - ker“ drak os et Par Snap - se,
 3. yar - ken æl - ted vi, vi var rent fra Snev - sen,

1. un - der „Pa - ra - ply'n“ saa vi skar en Bundten om i - gen - nem By'n!
 2. men vi stak for dybt - Ru - sen sov i ud saa i en rus - sisk Krypt.
 3. trim - led næ - sten om, da vi end - lig her til Kongens Ha - ve kom!

Hvad har Daudi gjort?

Fr. Jørgensen.

Andante.

SVANESANGERINDEN.
a tempo

No. 6.

mf *rit.*

I Barn-dømmens

Da - ge, ja, ha - re i Fjor, for - gylt - te man Sang - fuglens

Bur, da keh - let der blev for hvert syn - gen - de

Noer, men nu er For - nøj - el - sen sur! Det

1. gaar ned ad Bak - ke. Man si - ger først „Bliv - pas „Bak - ken“ den
2. fær - dig og bly vi os va - ri - é - tær, tør kun syn - ge
3. i „Ki - ste - kle - der“ gaar from - me om - kring som Non - ner i

1. Frem - tid er surt! For - læn - ger vor Kjo - le, for -
 2. Saa - ge i Moll. Og paa vo - re Sæ - der man
 3. Have - lock og Sirta, og maa ik - ke tæn - ke paa

1. kor - ter vort Liv, ak, sig hva! har dog de gjort? Tys pas
 2. sto - ler ej mer: vi maa ej „sid - de op - pe“ til tolv! Men pas
 3. vers - li - ge Ting, ja knapt nok paa Rant - zaus' Vers! Men pas

Tempo di Polka.

1. paa! pas dog ha - re paa! in - gen har da set mi - ne Pusse - lauker! }
 2. paa! ja, pas ha - re paa! det te hersens herskal nok bli - ve bes - ser! Tys, pas
 3. paa! ja, pas ha - re paa! tror I „Natio - nal“ - Dyden er den ret - te?

1. in - gen har da set min sto - re Taa? }
 2. paa, pas I ha - re paa! { Dyds - Dra - go - ner - ne skal vi slaa! Ve' De
 3. { Fol - ke - Tri - bu - ner - ne skal be - staa! }

1. hvor, for skal vi ta' skik - ke - ligt i - mod de Da - da, der
 2. hva'! Kan i „Gyl - den - Løst“ op - træ' u - den Skør - ter en Pro -
 3. Saa dog én Gang fast, hvor - dan de Ku - plet - ter de ku'

1. van - ker?
 2. fes - sor,
 3. plet - te? } Naa da - da! { ka' vi ik - ke ha'! maa vi be' om
 er der in - gen Grund til at vi maa
 Hvor - for dog saa hvasst „læ - ge“ vo - res

1. 2. *rit.* 3.
 1. Fut og om Tra - la - la —! 2. Btu -
 2. syn - ge i Slaab - rock kun —! 3. Vi 3. Ben - tej os til

Andante.
 Last! Nej, la' vær... Syn - de - rin - de gaa til Klo - ate - rets

Fort, og spørg ej hvad dog de har gjort? *ff*

Krupp-Duen.

15

Millöcker.

Tempo di Marche.

No 7.

1. Se her et prægtigt Syn: her har de én fra Fyn, én
 2. Vi hurtig fik os skyndt at sam-le ind lidt Mynt, saa
 3. Naar Bahason og Hr. Ravn be-fæstet Kø-ben-havn, og

1. af de ra-ske smaa, som dri-stigter gaa paa: E-
 2. Bud af-sted til Krupp: „hør send os i en Snup Ka-
 3. naar vi saa faar Kri, vort ra-ske Kom-pag-ni de

1. strup er Mand for os, for vi vil gør-ne slaas og da
 2. no-ner, før-ste Sort, men lad det gaa lidt fort! Før
 3. hen-ter blot fra Fyn, vi kom-mer som et Lyn, hvert

1. Bærg be-gra-ve - de hvad E-strup la-ve - de, og
 2. vi fik Stø-be - staals vi slog os ej til Taals. Men
 3. Mand-folk gier vi Fur, saa bli'r det Kvindens Tur! Og

1. Vold'n gik ne-den om og in-gen ny der kom, vi
 2. Mod i Bar-me - ne, og un-der Ar-me - ne en
 3. hvis de Ven-stre - mænd ger Mudder el-ler Spænd, ker

1. og be-slut - tet flot end-skønt Re-krut - ter blot, ge-
 2. væl-dig stor Ka - non, vi gik i Pro-ces - sjon til
 3. straks Ma-tro - mer - ne op med Ka-no - ner - ne! Som

1. svindt at Mø - de gie som Kvin - de = Ar - till' -
 2. E - strup op og sa'e: „Dem maa du gær - ne
 3. No - bel - gar - de flot vi vær - ner Kon - gens

1. ri. Er Ejen - den end e - norm, vi tæ - rer ham dog med Storm,
 2. la'e. Støt pun at Ejen - der - ne, og stæ - ner for Kvin - der - ne,
 3. Sløt. Hvem stæ - rar for Pæ - rer med Fæt og saa en Ka - non med Krudt,

1.2.3. til Pæ - rer med Bat - te - rier de stræ - ks sig o - ver - gi'er

1. Er Ejen - den end e - norm, vi tæ - rer ham dog med Storm,
 2. Støt pun at Ejen - der - ne, og stæ - rar for Kvin - der - ne,
 3. Hvem stæ - rar for Pæ - rer med Fæt og saa en Ka - non med Krudt?

1.2.3. til Pæ - rer med Bat - te - rier de li - gestræ - ks sig o - ver -

gi'er *f*

M. M. 1

Lad Hønen gaa!

Fransk Vise.

Allegretto.

STAMMEMODEREN.

N° 8.

1. Her De
2. Her i
3. Nu i

1. ser en Mo'er med smaa u - den Lej - ert og Svøb, for den
2. „Kon - gens Ma - ve“ nys for hvert Krø blev holdt Kro, og hver
3. Kur - ve kur - re de, mens de sen - des re - tour, og som

1. Stam - me at - ten tu - sind er det re - ne Bø - ver - køb; skøndt de
2. Hø - ne, Ha - nen ga - le mig til „Kag - ler - ne“ slo; selv de
3. e - ne Hø - ne her i Kur - ven jeg nu bru - ger Kur. Mi - ne

1. nys af Æg - get krøb, selv de vog - ter sig mod Fald. In - gen
2. bli - de, from - me Du'er, det - te „Slag“ kan - de li'e. — Med For -
3. Pat - terskær - mer jeg mod hver nys - vis Pø - son, saa en

poco rit.

1. Kylling, ma de vi - de, dis - se Blommer æg - ge skal.
 2. skrækkel - se dog æn - der det - to An - drik - ke - ri.
 3. yu - ke - lig Fi - gur kun ge - re kan den Ga - le = Jon!

f rit. *a tempo*

1. De kan let en Vin - ge faa,
 2. Ky - ky - ke - li - ky - ky - ky! } Selv for Du - er ej det duer,
 3. Spørg blot H. O. Anders' hist,

f rit. *a tempo*

1. hvis han ej læ'r He - nen gaa!
 2. Ky - ky - ke - li - ky - ky - ky! } Gies - sing løb med de - res Bur!
 3. ja, for „det er gan - ske vist!“

1. 2. 3.

1. 2. 3. Duk, duk, duk, duk, duk, duk, duk, duk, duk, duk, duk, duk, Ky, ky, ke - li - ky! 3. Duk!

„Hold op med den!“

Louis Forgeron.

HYLBSTED.

No. 9.

1. Nys i
2. Hvad det
3. Hej - re
4. Aal - borg

1. Bal - le - rup et Mø - de har de li - be - ra - le holdt, Ha - ven
2. kon - ge - li - ge spil - led' Re - cen - sen - ter - ne fandt slemt, Kam - mer -
3. nys sin Ly - re stem - mer, syn - ger her vor Grundlovs Pris, tu - sind
4. Sprit - fa - bri - ker sol - der med den ra - re Væd - ske klar, Told - bod -

1. rent de lag - de ø - de, da de slog et Slag saa stolt; man - ge
2. her - ren tidt det dril - led, men saa sa'v ham nu be - stemt, skal der
3. Mand to Fy - re klem - mer, sik ket Mod, der dog kan g'ies! men saa
4. mænd stor Sorg det vol - der, tenk saa, hvor de træ - ske vart Sne - digt

1. Pan-der maat - të ble - de, der blev Brug for Le - o - pold -
 2. bli - ve fo - re - stil - let no'et, jeg ha'r „so lan - ge“ gemi:
 3. kom en Dy - re - træm - mer - det har staa't i en „A - vis“ -
 4. læg - ger de en Tol - der un - der de - res Mæ - ske - kar.

1. men højt ge - nert og mal - pla - ert en u - ni - for - mert sa'e til
 2. Kunst - kri - tik og Æ - ste - tik bli' en Gu - de - drik! Men da
 3. med lan - ge Skridt, han traadte frit frem og sa'e „Kom hit!“ skal i
 4. Hansaa' sit Suit og sa'e „Tittit!“ Sik - ken Mus - se Sprit, der gaar

1. Bing og ham:
 2. Pres - sens sa'e:
 3. fua Da - dat:
 4. u - den - for:
 hold op med den! hold op med den! hold op med den!
 ja den
 ja da
 men da
 Ja den

1. Keg - le sa'e: Hold op med den! I staar i „ven - stre Spænd!“
 2. Pres - sen sa'e: Gaa væk med den! Han auk - ked trist: „Hvor hen?“
 3. Us - ting sa'e: Hold op med den! saa løb de tu - sind Mænd!
 4. Tol - der sa'e: Hold op med den! den gaar ej Tid - igen!

Sportskvinden Poula Petra.

Allegro non troppo.

Arth. Sullivan.

N° 10.

1. Jeg er en lil-le væ-ver én med
 2. Naar jeg af Sen-gen hop-per ud, et
 3. Paa Tri-cyk-le fly-ver jeg som en Fugl,ten
 4. I dis-se Til-der det ka' jo let sig
 5. Skøndt tidt jeg ri-der e-ne om med
 6. Min Kæ-rest er en Kær-ne,ka'l,han
 7. Til Vin-ter bli-ver vi to til ét-vi

1. go'-e Ar-me og med go'-e Ben, min Byg er rank og
 2. iskoldt Bad, det er mit for-ste Bud, min Te jeg drik-ker ved
 3. er saa dej- lig og saa Er'en a' Hjul be- sø-ger jeg og gør
 4. hende at man fear Brug for Ba-jo-net; jeg der-for til Glæ-de
 5. Mandfolk sjæl-den i Kon-flikt jeg kom, de bej-ler nø-dig
 6. bry-des med mig, som han var Ri-gal, den Sport den hol-der den
 7. vil saa ne-dig ha'e det all-for hedt; paa Skøj-te- ba-nen skal

1. stærkt mit Kryst og jeg er smidig, saa det er en Lyst!
 2. Haandvægssving og lær min Frokostger jeg Hed. de spring!
 3. Gymnastik og nu har paa Guleket med jeg fan. et Kig!
 4. for Poul Per ta'er Til. mer i Føgtning og i me. get mer!
 5. til min Gunst, naar forat de kærsmagt! Pre. Ver paa min Bok. se. har. st!
 6. Tos. se af. saa lidt Sport. ler fal. der der jo ou. se af.
 7. Bryl. lupet staa, for Gint. is for. ler vi os hjem, me paa.

1. Et ly. sen. de Ex. em. pel, kort, for
 2. Og er Ap. pe. ti. ten dog ej go, jeg
 3. Jeg gi'er Par. tiet med Bold og Trø, men
 4. Men Bar. re og Rek for mig la. berrundt, naar
 5. Saa bes. lur de højt som Ok. ser. ne, for
 6. Naar blot man har Tag i den, man kan li'e, saa
 7. Og saa skal det gaa med Ka. ne. spand ad

1. Jegeren af Stjærnerne i Kvinde. sport!
 2. ta'r den i halv. anden Times Tid med „ro!“
 3. til at „stopp“ er og bliver jeg et Fæl
 4. bare jeg mig rækker faar jeg „Tropen“ ondt!
 5. Mo. det, det sidder skami „Bok. ser. ne!“
 6. finder man sig gerne i lidt „Bry. de. ri!“
 7. Banen ud i Livet med min „Ba. ne. mand!“

La' vær og kild mig!

Ad. Lindheim.

Allegretto.

N: 11.

p *Fine.*

1. De kan ik ke fat - te, hvorslem det har, naar saa - dan som jeg man er
2. Og i „National“ saa' jeg Ca - ro og Wills, der slo' man om sig med
3. Jeg skammer mig næsten ved én Ting endnu, men anta'er for Re - sten, De

1. kil - den, man strit - ter i - mod, men gør sig til Nar og
2. The - o, men hvem kun - de tro, at der jeg, sku' kild's af
3. vi' ad, hvis selv De der var, De kom - mer i Hu, hvad paa

rall. a tempo

1. kom - mer fra A - sken i Il - den. Nys i Bou - le - var - den jeg gik og
2. ham - tersang bedre end Læ - o. For just som han al - ler - belst stod, saa
3. Ravna - borgs Scene der she - te. En Da - me blev kildet og skreg, men

1. Mar' - jo - net de spil - le', men Lum - bye var æ - kel, den
 2. stem, med den næg - ti - ge Hal i, og Rød, se - len stiv, ned mit
 3. knap jeg saa det før - end, det var som det kil - de - de

rall.

1. Strik, med Takt, stok - kens Sving han mig kil - ded' }
 2. Blod, da jeg saa - dan blev dik - ket af Wal - ll. } Hold
 3. mig, og jeg hy - led: „Du gla - de Jer - gen!“ }

pp

op, aa nej Stop! Demaa ikke kil - de jeg stæn - ned, aa Gud! Jeg

cresc.

dere, aa, saa hør, hold dog op, for jeg dør!

Jeg hol - der det ej ud, det - te Kild gørmig vild.